

W okresie od dziesiątego do trzynastego wieku na Rusi (obecne tereny Ukrainy, Rosji, Białorusi, Litwy i Polski) rozwijało się latopisarstwo=kronikarstwo ruskie. We wczesnych ruskich kodeksach zachowały się nie tylko informacje o początkach Rusi, ale także normy prawa precedensowego. Były one wykorzystywane w późniejszych czasach (po czternastym wieku) przez władców i metropolitów w argumentacji prawnej. Funkcjonowali nawet erudyci, których zadaniem było wyszukiwanie odpowiednich precedensów prawnych z kronik ruskich. W pewnym sensie spełniały one podwójną rolę: zbioru prawa precedensowego oraz tożsamościowego łącznika rozdrobnionej Rusi. Celem projektu jest przestudiowanie praw i zwyczajów zawartych w cyrylicznych źródła narracyjnych.

Tematyka kronik ruskich jako źródła norm precedensowych nie doczekała się, żadnych prac naukowych (badacze tej problematyce poświęcali jedną lub dwie strony; wyjątek stanowi artykuł kierownika projektu). Tymczasem ten problem jest niezbędny do lepszego zrozumienia rozwoju prawa na Rusi od X do XIII wieku. Temat ten jest również ważny dla lepszego zrozumienia, w jaki sposób kształtowała się ideologia Moskwy w XV i XVI wieku, w dużej mierze oparta o wcześniejszą tradycję prawną.

Efektom projektu poza bazą danych obejmującą normy prawa precedensowego opisane w kronikach ruskich, będzie co najmniej jedna publikacja książkowa (prawdopodobnie więcej niż jedna), seria artykułów oraz konferencja naukowa w 2028 r.